

Hr. Kødts Stilling i 1897, og jeg maa maaske dertil bemærke, at vi, der have kendt Hr. Kødts, kendte ham i 1897 som en ganske anden end før 1897, og som han atter er bleven efter 1897. Forskellen er saa betydelig, at det er tvivlsomt, om de to egentlig ere i Familie med hinanden. Om det er mig, der har bevirket dette, tør jeg naturligvis ikke sige noget om. Maa jeg endnu overfor den ærede Ordfører sige, at der er et Punkt, hvori jeg ikke er enig med ham. Jeg mener, at den mindre Industri kunde taale endnu nogen mere Imødekommen, end der er vist den.

Ordføreren (N. Neergaard): Til det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) skal jeg sige, at for det første ligger Fremskridtet i Retning af Værdifortoldning ikke blot i de direkte Værditoldsatser, men ogsaa i Deling af forskellige Positioner. Hvis det ærede Medlem vilde have undersøgt Sagen noget nærmere, vilde han finde, at denne Tendens til at skelne mellem mere og mindre værdifulde Varer, findes paa mangfoldige Steder. Det finder Sted ved lakerede Arbejder, ved enkelte Manufakturatsatser osv. Der søge vi, saa vidt det lader sig gøre indenfor Vægttoldens Grænser, at gennemføre en Deling efter Værdi saaledes, at de mindre værdifulde Varer komme til at svare mindre og de mere værdifulde forholdsvis mere. Endelig skal jeg sige, at naar det ærede Medlem finder, at det er et saa overmaade tarveligt Resultat, vi nu ere naaede til med Hensyn til Værditolden, naar den kun er 200,000—300,000 Kr. mere end hidtil, maa det dog vistnok for en upartisk Betragtning siges at være et endnu mere tarveligt Resultat for det ærede Medlem og den Ordfører, han priste saa højt, naar de 1897 kom til at fortolde efter Værdi 200,000—300,000 mindre end tidligere.

Rørdam: Jeg vil gøre den samme Bemærkning overfor den ærede Ordfører, jeg gentagne Gange har haft Lejlighed til at gøre overfor afdøde Finansminister Lassen, naar han bebrejdede os, at vi i sin Tid havde stemt for det Kødtske Kompromis, nemlig den, at der er dog en himmelvid Forskel paa, hvad vi stemte for under Højreregeringen, og det, vi nu stemme for under Venstreregeringen. Vi skulde dog have opnaaet noget ved at have faaet en Venstreregering i Retning af at kunne føre Venstres Tanker og Ideer ud i Livet. Det kan være, jeg tager fejl paa dette Punkt, det ser næsten ud til det.

Ordføreren (N. Neergaard): Venstreregeringen har gjort alt, hvad der stod i dens Magt for at føre sine Ideer frem i denne Sag, men Venstres Regering kan ikke tvinge et protektionistisk Flertal i Landstinget. Og selv om der i forskellige politiske Spørgsmaal staar et Flertal, som paa saglige Spørgsmaal har sluttet sig til Regeringen, med andre Ord, selv om de frikonservative i forskellige andre Spørgsmaal have stillet sig ret imødekommende overfor, hvad der er fremkommet fra Regeringen, er Bevægelsen i Toldspørgsmaalet gaaet i modsat Retning. Det er en Følge af den almindelige Forskydning, der har fundet Sted. Medens de frikonservative i 1897 gennemgaaende vare en frihandlersksindet Gruppe, ere de nu gennemgaaende en meget beskyttelsesvenlig Gruppe. Selv de Medlemmer af denne Gruppe, som jeg hidtil havde anset for Frihandelsmænd, ere under denne Toldebate optraadte som Beskyttelsesmænd. Der har i den Henseende ikke været Revne eller Ridse i den frikonservative Gruppe. Den Forskydning, som saaledes har fundet Sted, er en af de Ting, der gør min Ytring berettiget om, at vi have arbejdet mod Vind og Strøm, arbejdet under vanskeligere Forhold end nogen Sinde tidligere. Det staar hverken i denne Regerings eller nogen anden Venstreregerings Magt at ændre dette Forhold.

Rørdam: Det kan godt være, den ærede Ordfører har Ret i dette, men saa har han til Gengæld en Alliance, som betyder nok saa meget, og det er det, at Socialdemokratiet paa dette Omraade har forandret sine Signaler. Naar Socialdemokratiet og Venstre staa sammen om en frihandlersk Toldlov, burde den ærede Ordfører have skaffet os et noget større Resultat.

Ordføreren (N. Neergaard): Den socialdemokratiske Gruppe har aldrig, mig bekendt, staaet som Modstander af en frihandelsvenlig Toldlov. Ved alle tidligere Toldlovbehandlinger har den socialdemokratiske Gruppe staaet paa Frihandels Side, med større eller mindre Reservation, maaske aldrig saa udpræget som denne Gang, men de have altid været villige til at stemme for en betydelig Nedgang saavel af de finansielle Satser som af Beskyttelsessatserne. I saa Henseende er der ikke foregaaet nogen Forskydning.